غږ د کلمو روح

پنځوال: محمد انور وفا سمندر

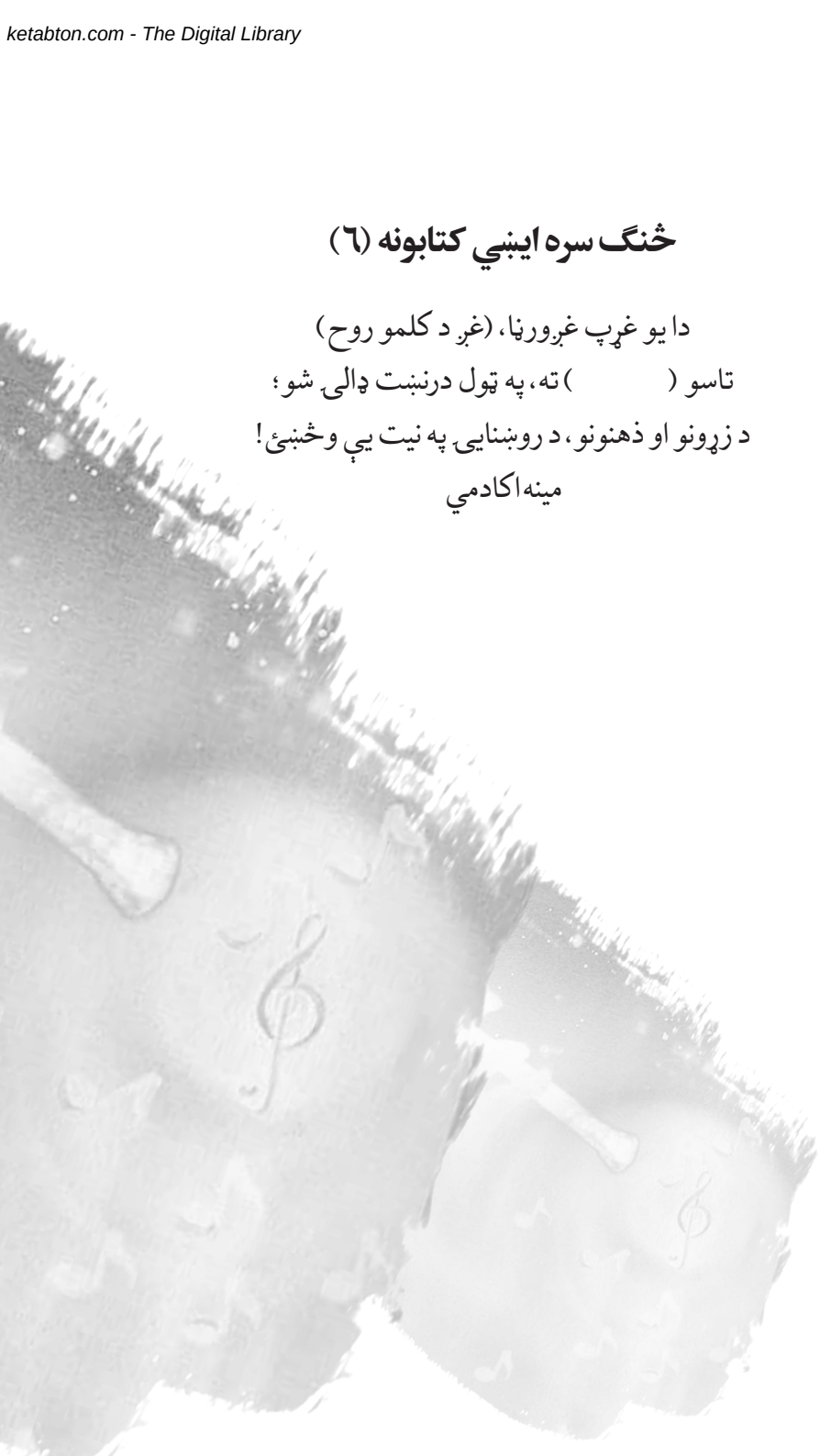

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

څنګ سره ایښي کتابونه (٦)

دا یو غړپ غږورنا، (غږ د کلمو روح)
تاسو ( ) ته، په ټول درنښت ډالۍ شو؛
د زړونو او ذهنونو، د روښنایۍ په نیت یې وڅښئ!
مینه اکادمي

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

ډالی:

«ځان» نذرانه کوم، خدایي بې شکله
غرور نالهپاره!

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

د خدای تعالی په نامه،
چې له نامه نه یې، د خالصې
مینې ورحمت عطر، زمونږ پر زخم
زخم زړونو، را اوري!

ketabton.com - The Digital Library

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: غږ د کلمو روح

پنځوال: محمد انور وفا سمندر

ډیزاین: هېوادمل ګرافیکس (۰۷۸۶۷۸۵۷۲۰)

FB.com/hewadmal.graphics

چاپشمېر: ۵۰۰ ټوکه

خپرندوی: مینه اکادمي

د خپرونو لړی: (٦)

لومړی چاپ: د ۱۴۰۰لمریز لپردیز کال پسرلی

مینه اکادمي

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

۱

غږ د ژوند سا ده. دنیا په خدایي غږورنۍ، ودانه ده.
له بې‌غږۍ سره، هرڅه مري.
هرڅه هیریږي، هرڅه ورکیږي.
غږ، د هستۍ نوم دی.
(د چوپتیا دمه)

زه له هغې شیبې یادیږم؛ چې ونومول شوم.
ګل له هغې شیبې شته؛ چې ګل ونومول شو.
دنیا له هغې شیبې شته، چې ونومول شوه. یاده شوه.
مور د غږ له لارې، دنیا مومو.
مور، چې د هر غږ لاره ونیسو؛
یو شی مومو.
(د چوپتیا دمه)

ketabton.com - The Digital Library

دا دنیا له غږه جوړه ده.
دنیا په غږ ژوندۍ ده.
دا راز راز غږونه، د دنیا ساه را کښل دي.
موږ په هر غږ کې، د دنیا ساه را کښل اوروو!
شکر خدایا!
د غږونو باران دی بختور وي.

★★★

۲

غږ، د خدایي غږ بې‌شمېره، انعکاس دی.
غږ سپېڅلی دی.
کاش موږ دومره هوښیار شو چې د هرچا غږ ته احترام وکړو.
که موږ یو بل ومنو،
یوبل واورو؛
نو کله به هم له وچکالی، سیل، زلزلې، او اورغورځونې سره،
لاس او ګریوان نشو!
(د چوپتیا دمه)

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۳

اه، شکر خدایا!
شکر دنیا ټوله نوې او تازه ده.
زه نن هغه دنیا گورم، چې هېڅ مهال نه وه.
دا نوې دنیا، نوې نړۍ،
او نوی ژوند دی!
(د چوپتیا دمه)

زه نن نوي کائینات گورم او اورم.
دا کائینات ټول نوي او تازه دي.
دا کائینات ژوندي دي.
کائینات، له ژونده ډگ دي.
کائینات، خدای پیدا کړي.
کائینات، له غږه ډک دي.
کائینات، له کلمو او ویناو، ډک دي.
کائینات، نه پرانستل شوي کتابونه دي.
حتا، یوه شنه پاڼه،
حتا، یوه وړوکې چوغکه،
حتا، یو وړوکې کب،
ټول، خبرې کوي.
ټول، غږ لري. (د چوپتیا دمه)
اورئ؟ دا ټول پاکه او سپیڅلې ترانه وایي.
ټول، د خدای شکر کوي.

ketabton.com - The Digital Library

ټول کائینات، د خدای شکر په خوله لري.
زه له کائیناتو سره، خپل زړه او خوله،
او پټ حواس شریکوم.
او ددې نوي او تازه ژوند، شکر کوم.

★★★

۴

دنیا د غږونو ویاله ده.
هره خوا چې گوروو؛ غږونه را اوري.
(د چوپتیا دمه)
آدمیان غږیږي، مرغان غږیږي؛
د هغو ژبه، زمور له‌پاره، ترانې جوړوي.
باد غږیږي؛
د باد غږ، مور د وریځو په حرکت کې وینو!
ونې، بوټي، شنبلي، وږي، پالیزونه،
گلان او میوې هم خپل، خپل غږونه لري!
(د چوپتیا دمه)

ټول طبیعت غږونه او غوږونه لري؛
کنه لمرگلي، د لمر په لور نه ور کتل.
کنه اوبه په وچو زمکو نه ورتلې؛

ketabton.com - The Digital Library

کنه په ژمي پسې پسرلی او ورپسې اوړی،
او ورپسی منی،
او ورپسی بیا ژمی نه راتلل.
(د چوپتیا دمه)
ټول څه، هم غږ لري، هم رنګ او هم یو بل اوري.
ټول طبیعت، یو د بل له‌پاره، ترانې او سندرې وایي!
ځکه خدای داسې سندربول پیدا کړي.

★★★

۵

سکوت اورئ؟
سکوت د ټولو غږونو، (غږ) دی.
سکوت، یو مخ غږ دی؛
غږونه یې، (انسان، مرغه، پیری، ستوری...) نومونه دي.
سکوت، ټول غږ دی.
او د ټولو غږونو سا، ځان کې لري.
(د چوپتیا دمه)

★★★

ketabton.com - The Digital Library

٦

سکوت یو دی او غږونه یې نومونه دي،
چې بې له‌دې، غوږونه نه ورته خلاصېږي.
مور «غږ» نه اورو؛ نومونه یې اورو،
چې د ذهن ماشین ورته اختراع کړي.
نو زمور غږ؛ غږ نه دی، هسې یوه تیاتري لوبه ده،
چې د «زه» او زه ترمنځ واټن، پر دغې نشه تېروو!
غږ چې غوږ کې خلاص شوی،
هغه وچې، کلکې، پلاستکي، لرګینې، اوسپنیزې نقره‌یي او...
نانځکې دي، چې تمدن یې راوباسي،
او زما شخصي زمانه یې د خرڅلاو شیبه ګرځي.

★★★

٧

زه یې ولې اورم؟
د «زه» تشه، ډکېدل غواړي!
وږی مړېدل غواړي!
نوم لیکل کېدل غواړي!
زه به تش وم؟!
زه تشه یم!
غږ، نوم را باندې لیکي.

ketabton.com - The Digital Library

زه په غږ کې، خپله تشه وژنم.
زه په غږ کې، خپل سکوت ماتوم.
غږ، زما شراب دي.
زه کنډو
د غږ لاره؛
آواره؛
دښته؛
پاڼه...
تر هغې چې یوې مور زېږولم، زه چېرې وم؟
تر هغې چې یوه پلار نومولم، په څه نومېدلم؟
تر هغې چې د کلي، قوم، دود، تاریخ، واسکټونه او خولۍ یې را اغوستلې؛
پر سر را ایښوولې،
زه څه وم، څوک وم؟؟؟

★★★

۸

کلونه کېږي، چې کلمې له ما لاره کړې؛
خو نه لیکل کېږي!
کلمه په غوښه، هډوکي، ډبره، پاڼه او
د انټرنټ پر څپو نه ځاپېږي.
پر کلمه غږېږم؛

ketabton.com - The Digital Library

خو (کلمه)، نه غږېږي!
کلمه سپینه ده؛
خو نه هغه سپین مخ چې زه یې وینم.
کلمه حاضره ده؛
خو نه هغه هندسي کتاب چې پر ما یې را ایښی!
یا ما پر دې لوستونکي ور ایښی!!
کلمه، تر خبرې دمخه او وروسته شته؛
خو کېږي لا نه!
زه کېږم او کلمه ورک کوم.
مور کلمه‌ورکي، ویناوال مروو؛
چې کلمه وشي.

★★★

۹

کلمه د خدایي غږ، حاضره څېره ده!
که چېرې ذهن له کتابتونونو او معبدونو،
او د غوښو-هډوکو له خدایګانو وشړو،
کلمه پاتې کېږي.
کلمه، تر هرې ژبې دمخه ده.
کلمه، کټ مټ له خدای سره ده او (هغه)، ذهني نفسونو وژلې!
د (نېچې) دومره زده و، چې په‌خپله «زه» باندې،

ketabton.com - The Digital Library

ددغې د وژلو جنایت ومني، د (ملاصدرا) په خبره:
«خدایه!
څه یې ومونډل چې ته یې، ورک کړې!
څه یې ورک کړل، چې ته یې ومونډلې!»

★★★

۱۰

غږ، د حکمت کان دی.
کانې، یوه اګاهي ده!
کانې، هومره سخت ویده دی، چې یوازې سنګتراش یې را ویښولای شي!
د سنګتراش لاسونه، هغه ژوند خوځوي، چې له خدای څخه راځي!
سنګتراش یوه څېره ده، یوه دبدبه!
خو ژوند هغه خدایي غذا ده، چې
د مینې زانګو کېږي.
او هستي له ټولو خاورو دوړو سره،
تر شنه تشیال لاندې اهنګینه، خوځوي.
اهنګ، د ژوند درزا ده،
چې د مور له «اللو للو... دلته مه راځیه غلو...» دمخه،
ما د هغه کور په لور ور بولي، چې
له ازله، زما په په روحي‌نوم، اباد و او دی.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۱۱

غږ، د کور سپوږمکۍ ده.
زما لاره هغه ده، چې کور ته به پرې ورځم.
د زانې الوت هغه دی، چې کور ته به يې ورځي.
د عالم لاره هغه ده، چې د فکروباور په زور يې؛
په «ډار» او «زور» غواړي.
څوک دي، چې بې‌لارې دې وي؟!
د ژوند ډولونه، په‌خپلو طبيعي لارو، کور ته روان دي.
کورونه، د خدايي کور، مکاني-ذهني کورونه- معبدونه، دي!!!
که څوک وي، چې زه يې لارې ته برابر کړم؛
خپله به را نه ورکه شي.
که څوک وم، چې نور مې بايد بوځي، خپله به مې نه وي؛
تجربه به مې نه وي.
څوک نه‌شته، چې څوک يې بوځي!
ځکه لارې جلا، جلا؛ خو مقصد يو دی.
ځکه خدای او خدايي کور يو دی؛ خو د ژوند په شمېر، بڼې او ذهني
ډولونه، تراشل کېږي.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۱۲

زما ټولې موندنې نقلي دي.
خبرې مې هغه ماشيني شوي اهنګونه دي، چې له خدايه رابهېږي.
هېڅ شی سخت نه دي!
يوازې زمونږ ژبه، کاغذ، او متن،
اوسپنيز شوي.
په اوسپنه چې کرښې را شنې کوې؛ نو په اور به کښېنې،
اور به خورې، چې وخوړل شې.
«هغه» شته! بې‌اوره، بې‌ډبرې،
بې‌مسي او برنزې معبدونو (دی) او هر ځای شته.
ما څه وکړل، خدای را نه خاورين شو!
په خاورينو معبدونو کې اوسي، او اوسپنيز غازيان راځي، چې
له معبدونو «کوه‌نور»، او سنګ شامقصود غلا کړي؛
کور سره نېږدې، خدای ته کور جوړ کړي! (د چوپتيا دمه)
خدايه! ساده کېږم:
طلايي، او نقرهيي، او مسي
جامې هېروم، ساده کېږم؛ متن وباسم،
چې له مړه فيلسوف سره پاتې شي!
زما څه نه‌شته؛
زه هغه را نه ورکه برخه يم، چې کټ مټ دې، په ساه را کښلو کې وشو!

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۱۳

غوږې په دواړو غوږو را پرتې دي او يوه هغه شپېلۍ غږېږي، چې ټوله ځواني يې،
د (زاړه ښار)،
په سرپټو کوڅو کې وغړمبېده؛
له وچو لرګو-وسو سره والوته، او دلته کسټ په غله ژبه،
ما د غږونو په کاغذونو کې اوبه کوي!! (د چوپتيا دمه)
غږ شته؛ نو کاغذ څنګه اورم!!!

★★★

۱۴

غږ نه ټبټېږي، نه ودرېږي، نه وچېږي!
غږ نه مري؛ ترڅو «غږ» ته ورسېږي.
ځومره چې ورباندې غږېږم، لېرې کېږم.
ځومره چې پوهېږم، هومره يې دروغ دروغ،
په خوله او په متن کې راوړم!
(شته)، نه ويل کېږي!
شته؛ ښوول کېږي!
نشت وايم، ليکم او د کاغذي غږونو کاروانونه،
د ذهن وچ، کرخت، بې‌مالګې جنت ته،
ور جاري کوم.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۱۵

غږ شته.
(څوک) یا (هېڅوک) غږېږي!
خو چې زه غږېږم، غږ ډوبېږي،
لیک د غږ احتکار دی.
لیک د لیکوال نه دی؛ اخر یو (دی).
یو چې ببا پر عقل ور پورته شو، یو شو؛ نو څوک به نه غږوم!
(سپین غږ) خپله غږېږي!
یوازې غږ غږېږي، ما خپل د شعور جیبونه، له غږه را غلا کړي!
هغه هرڅه لري، خو پولیس یې زه یم!
او «زه» یم!
ځکه نو زمانې، زمانې زما د غلا، غځول دي.

★★★

۱۵

غږ، د حکمت، آزادۍ او مینې،
بې‌پولو اقیانوس دی.
همدا غږ دی او ټول غږ شته!
نه به یې وایم! دا د بدن خاورین کنډولې مې خام دی؛ اور به واخلي.
آه ه ه...!
څومره چیغې مې وهلې، چې راوښې شم.

ketabton.com - The Digital Library

هومره مې را باندې ولیکل، چې بېرته بې‌سواده شوم.
بې‌سوادي ښه ده،
ځکه خدای شته،
نوره یې، بې‌سوادي ده!
(د چوپتیا دمه)

★★★

١٦

یو بې‌نومه دی، چې دومره مې غږوي!
یو بې‌نومه دی، چې زما تر وینا، نصیحت، پوهې
او عقل لا، لا، لا... لوړ ودرېږي.
نه یم هغه خوله، چې بې‌نومه پرې وویل شي.
نه یم راویښ شوی هغه غوږ، چې دغه د هرځه پلار؛
سکوت واوري!
آه!
په دې لرګېنو توریو څه وکړم!
په دې غاښوره خوله، څه ووایم!
په دې غوږو، چې وینې یې ژوند دي؛ څه واورم!
چې بې‌وسلې نه‌شم، هغه مې نه‌شته.
چې سترګې او غوږونه،پښې او لاسونه...
فکرونه او زاړه آوازونه،

ketabton.com - The Digital Library

تش او خالي نه کړم،
بقا مې نه‌شته!
هو! بې‌مینې کولو، هېڅ نه‌شته، هېڅ نه‌شته...!

★★★

۱۷

غږ د ابدیت کښتۍ
په غږ، چې د جسم کانۍ، را چاپېر شو، مکاني-زماني شو.
زموږ اذلي جنس، ځان کې ویده غږورنۍ دی.
ددې نور او غږ را وښکلو له‌پاره باید عاشق شو؛
لنډۍ شو او سرنده یې شو.
نی‌وشپېلۍ یې شو.
او دومره تندریز شو، چې کانې کې، زړه ته لاره پیدا شي.
او دې سره به زموږ هغه سترګه راویښه شي، چې د خدای له وخته مو لرله؛
خو لا مو نه‌ده کارولې!
څوک یې دریېمه سترګه نوموي، څوک درونې سترګه.
وایي: د دوو سترګو د وروځو منځ کې، ویده پټه ده!

★★★

ketabton.com - The Digital Library

١٨

ژوندي، د خدايي غږ بې‌شمېره څېړې دي.
او: ژوند د غږ نقاش دی.
هر ژوندی د غږ د شعر یو جلا صنعت دی.
د شکلونو سرنوشت، د غږ کښتی موندل او هغه کې سپرېدل دي.
د ابدیت د قانون له مخې، ټول سپاره دي.
خو هره اروا، په استثنايي حالت، سرعت او څېړې سره.
لوی سرعت، له عشق سره دی.
عشق، د ابدیت ژوندی قانون دی.

★★★

١٩

لویه خدایه!
زه څه یم، چې څه وغواړم؟
ځان، د خدايي غږورنا،
تالندو او برېښناو،
موجونو او ګړنګونو ته سپارم!
زه څه یم، چې څه وکولای شم!؟
ځان، خدايي غوښتنې ته سپارم.
زه څه یم، چې څه وکولای شم؟
ځان، د خدايي غږورنا له‌پاره، لاره غواړم.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۲۰

کلمه، د غږ شکل ده.
دغسې هر شکل، مجسم غږ دی.
ونه، هم د غږ شکل ده.
آیا موږ د بې‌شمېره شکلونو، دغه ګډه او جاري سمفوني اورو!؟
یوازې مینه کولای شي د ټولې هستۍ،
په رنګینو پټو- څېره راوړو غږونو، جاري شوې او ژوندۍ موسیقي واوري.

★★★

۲۱

زموږ فکر، زموږ خبره،
زموږ دریځ او زموږ کړنه،
د ګلانو په څېر را ټوکېږي او زموږ د (بخت) پاڼه، سمسوري.
اوس به ووایو، چې لویه ورځ مو فکر کې، څه ګرځېدل؟
په خوله مو څه راوړل؟
دریځ مې څه ؤ؟
او کړنې مو په څه ارزېدې؟
اوس پته راته ولګېده، چې ګل په شعور لوړ دی، که زه عزتمن!؟

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۲۲

انسان کاملا یوازې دی!

انسان، د جسمي، ذهني، عاطفي او رواني پوړیو او کالبونو په اغوستلو سره،

د (ځان)، موندلو مامور دی.

دا ماموریت، یوازې ترسره کېږي.

دا سفر، د ځان اقلیم دننه، تر سره کېږي.

دې چارې له‌پاره، مور خدایي نور او غږ-کلام، په اختیار کې لرو.

نور، دروني لاره را رڼوي،

او غږ، د دروني دنیاګانو، یوازینۍ لېږدونکې، سپورمکۍ ده.

یوازې میښ واوسئ:

هره چاره د خدای په نامه سرته رسوئ!

★★★

۲۳

د خاموشۍ تندر!

خاموشي

د غږ په غوغا ډکه ده.

آیا کله شوي، چې نه د انسان،

نه د حیوان،

نه د مرغه،

نه د ماشین او نه د باد یا باران،

تندر او حتا د میږي، د پل اوچتولو غږ، وا نه‌وړئ؟

ketabton.com - The Digital Library

د غږ اصلي، ابدي او جاري سرچينه دغلته ده.
چوپتيا د ټول متن،
ساز او خبرو،
نه ختمېدونکې وياله ده.
کله کله له دې مادي-ذهني غږونو، ها غاړه غږونه وځښئ.
د چوپيتا غږ، د تخليق اساسي سرچينه ده.

★★★

۲۴

د خوب سپوږمکۍ، د مکان او زمان هاغاړه،
سياحت راباندې کولای شي.
که په پښو خو، نو پېړۍ يې وبولئ، چې پر دغې خاورينې دنيا، راتاو شو!
د زړې زمانې قاطر، آس، بګۍ،
يا راوروسته بايسکيل،
موټرسايکل، موټر،
يا تر هغو قيمته ښېړۍوالوتکه،
يا د اوس زمانې سپوږمکۍ،
دا ټول لېږدونکي، خره دي، چې لاره لنډوي.
خو د خوب سپوږمکۍ په شېبه کې، له مادي حواسو او ذهني عقله هاغاړه،
نااشنا جهانونه راباندې، وړيا گوري.
دې بې‌شانه سفرونو ته مو څومره پام ور غلط کړی؟

ketabton.com - The Digital Library

یوازې میینان زړونه، دومره وس لري.
میین واوسئ!
ویښه او خوب به مو دې د هستۍ، د تازه اړخونو، کشف او پېژندل وي.

★★★

۲۵

په خدایي غږورنا لوند
او تازه خیال،
شېبه شېبه،
جنت ته شکل او واقعیت ورکوي.

★★★

۲۶

ونې مانۍ ګانې دي؛
قصرونه دي!
هغه ژوندی واحد- ژوندی موجود، چې د ونې شین شال یې
پر ځان راتاو کړی،
له چا کم دی؛ له چا کشر دی!؟
آیا دومره سواد لرو، چې د ونې په ادبیاتو،
د ونې په ژوندۍ زمزمه،

ketabton.com - The Digital Library

د خدای بې‌نومه نوم،
واورو!؟
خدای چې وي، بیا نو بل څوک (لوی) دی؟؟؟
دغه شپې مې، د څو ژوندیو ونو،
له بې‌متنه لوحو،
دومره پوهه،
پر ځان ورزیاته کړه.
مینه دې سرلوړی وي!

★★★

۲۷

کلمې، له پښو پاتې غږونه دي!
کلمې، د ژوند د پښو-پلونو،
پاتې خاپونه دي.
ژوند په کلمو کې نه ځائېږي.
ژوند روان دی.
خو چېرې به ولاړ شي؛
له خدایه پرته به، بل چېرې ولاړ شي!
له (هغه) پرته، بل هېڅ نه‌شته!
آیا د وجود سمفوني اورو؟
دا اوس- څو شپې- د ژوند سمفونۍ پسې، وتپېدم او دا نښې مې،

ketabton.com - The Digital Library

د کلمو په نقابونو، راچاپ کړي!!
خو دغه سمفوني نشم ویلای،
نوټېشن نه‌لري!
دا تر لیک او الفبا مشر متن دی.
باید تجربه شي!
بل کار مه کړئ، یوازې پر ژوند میېن واوسئ!

★★★

۲۸

د غږورنیا ستورمزلي استادان،
د درونې موسیقۍ،
د اورېدلو زده‌کړه ورکوي.
دا هماغه د ټول حیات، د اورېدلو وړ، ابدي او جاري، جریان دی.
د چوپتیا صنف، د حکمت له الماسو،
ډک دی.
یوازې میېنان دي، چې ددغه بې‌شکله ښار،
په سېل او سفر اوړي.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۲۹

افکار مو د سبا ورځې درمند دی.
اوس نو دا وواییځه شی ارزي، چې ذهن کې ځای ورکړو؟
آیا ځانونو سره دومره مینه لرو، چې سبا ورځ د مینې حاصلات،
ټول کړو!؟
نو وخت یې نه دی، چې یوه شبه «ذهن‌ټکاني» وکړو؟

★★★

۳۰

موږ، د مینې د غږ،
کلمې یاستو!
مینه شته!
باید «لیدل»، زده کړو!
مینتوب همدا دی.

★★★

۳۱

نړۍ؛ د غږ رنګینه نقاشي ده.
انسان، د غږ راوړی ګل دی.
ژوند، د غږ په وزرو راغلی،

ketabton.com - The Digital Library

د غږ په بې‌شکله وزرو به، خپل ابدي کلي ته ستنېږي.
عمر ددې له‌پاره ښايسته موقع ده، چې مينه وکړو.
مينه کول، خپلې ټولې واګې، خدايي ارادې ته،
وسيله ګرځول دي.

★★★

۳۲

ټول دردوکړاو او سوزېدل؛
د ژوند د پسرلي، جوړېدلو له‌پاره دي.
ژوند، د ابديت، سخندان دی.
فکرونه، باورونه‌واخلاق، که د ابديت سرود سمفوني نه‌شي،
هېڅ دي!

★★★

۳۳

کاش داسې کلمه وای، چې ټوله مينه مو،
په کې ايښې وای!
او دا وړيا کپسول مو،
د ټولو دردونوورنځونو؛ د واکسين په توګه،
يو بل ته ډالۍ کولای!

ketabton.com - The Digital Library

کاش پرته له عشقه؛ نوره ټوله پوهه او شعور،
ناشعوري او ناپوهي وای!
کاش تن وعاطفه، ذهن وروان؛
ټول، د عشق له خاورې جوړ وای!
کاش ټول کار، د مینې کار وای!
او کاش، هرڅه مینه وای!
او کاش یوازې مینه وای!!

★★★

۳۴

د توت ونې، یا ارچې لرګي،
یا هم له وسپنې او پلاستیک جوړې إلې،
دننه، چې عشق ننوزي، په څه کیف بدلیږي!
خو زمور اهلي خوله- هغه هم ټوله ورځ،
څه بادوي!؟

★★★

ketabton.com - The Digital Library

٣٥

سپين غږ، د ټول پنځ جاري چينه
وايي:
«خدايي غږ مخامخ له اروا سره خبرې کوي.»
او ميين زړه، د روح سپين غږ،
حس او تجربه کولای شي.
ذهن او ذهني ژبه، دا بې شکله غږ،
د لنډې يا مثنوي، نثر يا کيسې،
مجسمې يا نمايش په بڼه، دنيا ته ور معرفي کوي.
يوازې ميين زړه واوسئ!

★★★

٣٦

جهان، د غږ د ابدي موسيقۍ،
ونې، بوټي، ګلان او هر بل زنده‌جان،
دي.
که دروني حواس راويښ کړو، او هستۍ ته د زړه په سترګه وګورو،
نو جنت مو خوا سره دی.
جهان؛ د غږ ژوندۍ نقاشي ده.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۳۷

غوږ ایښوول
او د چوپتیا شات اورېدل؛
د چوپتیا د اقلیم ټوله پوهه ده.
سکوت؛ پرته له شپې ځنډه،
اوري!

★★★

۳۸

ژوند،
له خدایي زمکو،
د را روان بې‌متنه غږ،
حسي څېره ده.

★★★

۳۹

ژوند؛ د عشق د غږ،
انګوروغنم دي.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۴۰

ژوندي؛ د خدايي سپين‌غږ، بې‌شمېره څېړې دي.
او ژوند د غږ نقاش دی.
هر ژوندی، د غږ د شعر یو جلا صنعت دی.
د شکلونو سرنوشت، د غږ کښتی موندل،
او هغه کې سپړېدل دي.
د ابدیت د قانون له مخې، (ټول) سپاره دي.
خو هره اروا په استثنایي حالت، سرعت او څېړې سره.
لوی سرعت له عشق سره دی.
عشق، د ابدیت ژوندی قانون دی.

★★★

۴۱

ژوند، د هغه یوازني، د غږ، کرونده دی.
نو جګړه له کومه شوه؟
جګړه، د ذهن اضافي غوښتنه ده!
د سولې ورکه کلی، د نورو (ژوند، آزادی او مال) ته،
درنښت کول دي!
یوازې مینه کولای شي،
انسان نوی، مدرن او مدني موجود، جوړ کړي!
مینه، تر جګړې‌وشخړې، زیاته زړورتیا غواړي!

ketabton.com - The Digital Library

مینه بخښوونکې ده او جګړه، اخستونکې!

★★★

۴۲

غرورنا،
د روح خواړه
و اوبه دي.

★★★

۴۳

«دا د هرې اروا برخلیک دی، چې د معنوي غره لوړې څوکې ته ورسېږي.
او د ژوند هر شېبه کېدلای شي، په روغه لاره کې یو ګام اخستل وي.
او: د غرورنا ستورمزلی، د لارې، لارښوونه کوي.»
نو؛ فقط مین واوسئ!

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۴۴

وایو:

«خدای شته!» (خدای حاضر او ناظر دی)

خو پوهیږئ، موږ له خدایه څه لرو: د غږورنۍ روان بحر.

ټوله هستي، د هغه د مینې ستره،

غږیدونکې ترانه ده.

دا سپینه نغمه، له ابده وه،

له ابده شته، او تر ابده به یې، د زیروبم پر څپو،

اوړو را اوړو او د ټول ژوند په څېر به، د حیات اوبه ترې څښو!

وګورئ: پرته له مینې، بله رښتیا- بل واقعیت- نه‌شته!

★★★

۴۵

خدایي اراده، د هستۍ ژوندی حکومت دی.

خدای شته!

او دې کې بل هیڅ خبره، نه ځایېږي.

موږ څه ډول کولای شو، د هغه له ارادې سره اړیکه ونیسو؟

غږورنۍ!

دا له تیلي څراغونو نیولې، تر سمندري څراغونو،

تر روشن اندازونو،

تر (کرم‌شبتاب) پورې...

ketabton.com - The Digital Library

حتا تر دروني لمرونو او نور فوارو پورې،
شکلي او بې‌شکله رڼاګانې، په ځان کې رانغاړي.
نو هم به دباندې نظر ساتې او هم دننه!
لمر مو د جسم او حواسو فصل، را پخوي.
او خدايي رڼا مو، زړه د رڼا په جنس بدلوي.

★★★

۴۶

د معنوي کمال ارتفاعاتو ته تللې لار، له خدايي غږورڼا نه،
خبرېدل دي.
خپل تخيل ته مخه کړئ!
په دروني ابزارو، د هستۍ د نااشنا ابعادو،
نقاش شئ.

★★★

۴۷

د غږ سپينه نغمه، چې د وجود له ناپيدا لوړو را الوزي،
د حيات اوبه دي،
چې وګړی يې په څپو سپور، خپلو هېرو ازلي زمکو ته رسېدلای شي.
کله کله «ځان»، اورئ!

ketabton.com - The Digital Library

چوپيتا، ددغه غږ په ابدي سندره،
ډکه ده.

★★★

۴۸

ژوند؛ د «شېبې» شعر دی.
څومره، چې ژوندي ؤ، هومره شعر جوړېرو.
وګورئ!
هیلی-یا هربل څه چې دا اوس ګورئ-تر هر نوي او زاړه شعره،
زیاتې نوې او شعر شوې برېښي.

★★★

۴۹

ژوند په بې‌متنه ژبه غږېږي.
ګلان، چنارونه، وښالې، سیندونه،
مچۍ، غرڅې، همالیا او بابا غرونه،
اطلس او نور اقیانوسونه،
لمر او ستوري...
دا د ژوند د ناتمامې ژبې،
مجسمې کلمې دي.

ketabton.com - The Digital Library

آیا زمونږ ژبه او نورې ژبې، او په ژبو سپرې پوهې او انګېرنې-باورونه،
دومره روح لري، چې د یوې کونډې ابۍ- خور، درد ته د خوښۍ جام،
ور په خوله کړي!؟

★★★

۵۰

د چوپتیا، ارامه غږ!
ژبه کله کله تر اور سوزنده شي؛
نو بیا چوپتیا مرهم ده.

★★★

۵۱

ژوندی کتاب
آیا کله مو پام کړی، چې د وجود دننه مو،
د غږ عجیبه ورځه چلېږي؟
آیا زړه ته مو لویږي، چې دا بې‌مفهومه، غیر ذهني غږ،
د اګاهۍ او درک لویه غذا ده؟
یوځل یې وازمویئ!
دا غږ،
دغه شېبه- ولو که استراحت یاست، یا په څه کار لګیا یاست،
چا سره غږېږئ...
په هر حال، دا غږ شته

ketabton.com - The Digital Library

او سرچينه يې ستاسو دننه ده.
او ستاسو د اګاهۍ دننه يې نغمه غږېږي.
تجربې ثابته کړې، چې په ذهني ژبه، تر ټولو غوره وينا، تر ټولو ښه شعر او بل پنځ،
ددغه دايمي دروني غږ، له نااشنا نغمې را جوړېږي.
يوځل فکر ودروئ،
له فزيکي حواسو لاس واخلئ،
او د غږ دغه ابدي جريان ته، د زړه غوږونه خلاص پرېږدئ، او وګورئ، چې ذهن او خيال ته مو،
د څه نويو فکرونو، ويناو، شعرونو او هنرونو، باغونه راوځي.

★★★

۵۲

هرڅه د غږ يوه بڼه دي.
غږ، د هرڅه سا دی.
او د غږ رودخانه، هماغه ځان ته، د چوپتيا راپرېښوول دي.
دا هغه غږ دی، چې بحث وربانديې نه کېږي!
په پوهه يې رازوسرچينه، نه موندل کېږي.
په تورو او کلمو کې نه ځاېږي!
خو درک کېدلای شی.
دا د خدايي هوښياری، جام په سر اړول دي.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۵۳

«مستي منګی بر وړی دی/ زړه مې دلبر وړی دی
عالمه لار نیسئ، یار په هنر وړی دی.
خبر یې بیا د اخستو دی...»
د اواز دا شاتو مې څښل، او زړه کې مې تېرېدل:
لاس په ماشه ټوپکوال یې، هم که په رڼو حواسو واووري،
نو له دې هیسته به د ژوند مرغۍ،
د خدای له باغه کمه، نه‌شي!

★★★

۵۴

کلی،
اوړی،
د وړو تنده،
او د دانې غږ،
چې بزګر یې د بېل په چړې برابروي،
او د اوبو شوړپړپس، مخ په غنمو،
او په وله کې ناستې مرغۍ چونس،
چې د غنمو د تندې ماتیدلو
او د اوبو د سپېڅلې نښې، شکر په کې عطر ایښي.
او ناڅاپه د ابو «مور» غږ:

ketabton.com - The Digital Library

«انوره! د مکتب دې ناوخته کېږي.»
ژوند، هر شېبه تازه سمفوني ده.
بايد په ټول وجود وخښل شي!

★★★

٥٥

زمکه،
د غږ ناتمامه سمفوني؛
وګړي خپل فکرونه،
د نظر شعرونه
او د باور کارونه،
اوري.

★★★

٥٦

د حيات نغمه
انسان، هغه څه پسې ورک دی، چې د «حياتاوبه» يې بولي!
دغه خدايي معجون،
هماغه د ابديت روان ژوندی غږ دی.
دا غږ، نه په قلم ليکل شوی او نه به وليکل شي،

ketabton.com - The Digital Library

او نه په شعر او بل هنر کې ځایېږي.
دا سپین غږ دی.
دا د جنت سپینه سمفوني ده.
بقا په دغه غږ کې ده او دا غږ، حاضر دی.
دا بې‌مفهومه او غیر ذهني غږ، دغه شېبه، هر ځای، هر یوه کې،
ځغلي.
د حیات له دغو روانو اوبو سره «ځان» وصلول،
د بقا طریقه ده.
غوږ شئ!
دغه غږ مادي- ذهني غږ ته غوږ شئ.
ددې غږ سرچینه، د هر وګړي دننه ده.
جسم، ذهن او فزیکي حواس، ارام ته پرېږدئ،
چې دا غږ مو د زمانو، دروني کنډوالی، در آبادی کړي.
ددې غږ موندل او په ټول ځان څښل،
لوی عشق دی.

★★★

۵۷

موږ د غږ نقاشان
کلمې، د غږ بربنډې شوې ښکلاوې دي.
حقیقت شته.

ketabton.com - The Digital Library

غږ د حقیقت تازه سا راښکل دي.
ټوله پوهه، ادبیات، علوم، عرفان،
دروني پوهې او مدنیتونه،
د حقیقت د غږ، بوډیتالونه دي.
لیدلي مو دي؛ یو نیم ماوتا غوندې وګړی، غږ ته څېره ورکوي.
مور د غږ له ویتامینو تغذیه کېږو.
د هرچا خپله طبعه ده.
خو د ځان په اړه اعتراف کوم، چې موسیقي، په ما کې، په متن بدلېږي.
ښایي تر ټولو ښه متنونه مې، د غږ د ریتم،
توروسپین رسمونه وي!

★★★

۵۸

تیارې مې روح را ځپي،
زړه مې پر رڼاګانو بایللی،
د کلي لمرین پسرلي، او د خدایي رڼا څنګلې،
پر بدن او دروني حواسو را چاپېرېدلو سره، روح را تازه کاوه.
مور د خدایي غږورڼا، کډوال بچیان یو.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

۵۸

کلمې د غږ شکلونه دي.
او راز راز څیزونه، د کلمو راز راز څېړې،
او نژادونه دي.
مور په یوه غږوره هستۍ کې،
سا کاږو.

★★★

٦۰

سکوت، د ټولې پوهې، غیر ذهني وضعیت
یوه شېبه یې په خپال کې راوړئ:
یوازې یاست.
یو ځل نظر پورته څغلوئ.
له دې سره، د خیال په کالبوت کې، د هسک مینځ کې ودرېږئ.
اوس غوږ شئ.
ایا پرته له سکوت او خاموشۍ، څه غوږو ته درځي!؟
ځیر شئ!
هرڅه په سکوت کې دي.
بشري پوهه، مکاتب، طریقې...ټوله معنوي پانګه،
د سکوت په فصل ډکه ده.
سکوت، د هر مکتب، کتاب، کتیبې، تمدن او فرهنګ،

ketabton.com - The Digital Library

غير مادي-ذهني، حالت دی.

★★★

٦١

د غږ څښاک، زړه او روح تازه کوي.
(ناشناس)، که یوازې په سندرو کې بهیدای،
خدای خبر څومره جل وهلي به ژغورل شوي وای!؟
دغه څښاک وکړئ!

★★★

٦٢

دنیا، د غږونو ناتمامه خزانه!
بیا ځل د ځنګل یوې چوپتیا کې پناه شئ!
ددې ظاهري چوپتیا څخه ته څه ګورئ؟
ددې دنګو ونو په رګونو کې، د ژوند روانه وینه-په‌خپله بې‌ژبې ژبه، څه په خوله لري؟
هغه چنجیان، چې دلته یې کورونه جوړ کړي، د کوم غږ په زور ژوندي دي؟
او:
هغه ارواوې، چې (زما، ستا او بل)، په تن کې دېره دي،
څه غږوي؟

ketabton.com - The Digital Library

اروا پر مکان او زمان مشره ده. او له خدایه غږ ږي.
ایا کله مو ددغه اصیل او ابدي ځان، بې شکله متن، اورېدلی دی؟
ښایي شپه او د فزیکي حواسو او ذهن خاموشي، یو وړیا فرصت وي؛
د ځان د خالص غږ اورېدلو له پاره!
نو ټول د «ځان» په لور!

★★★

٦٣

د لومړني خدایي، سپین غږ، له وړانګو زېږدېدلی خدایي غږ،
د ټول سرنوشت، علم دی.

★★★

٦٤

«کلمې؛ په ذات کې یو دي.
یو و یوازې...
چې واورېدل شي!
له همدې وېرې، «کلمه» نه اوري.
سیند، شوبین چنجی، هغه حواس بایللي مینان، چې
د یو بل په سترګو کې ورک شوي!
د لیوه ګۍ او لیوه بچي، وړیا مچکې،

ketabton.com - The Digital Library

ټول بې‌متنه او کلمو دي.
ددغو بې‌متنه کلمو، هېڅ کتاب، نه چاپ شوی
او دغه سپین‌غږ، نه ذهن‌بازار ته راغلی!
هاا...ای! څه مې ووېل؟
کله کله زه نه یم؛ او د ټولې زمانې چوپتیا،
ما کې ژبه شي.

★★★

٦٥

جنت؛ له دوزخ وروسته زمانه!
دوزخ، د آدم د املانویسۍ کرونده!
او جنت، د خدای د نالیکل شوي غږ،
بې‌شکله هندسه!

★★★

٦٦

غږ، د هر وګړي مدرسه
سرآهنګ ایف ایم، پر څپو د احمدظاهر، د اواز وړم راوالوت؛
ټول یې ویوړم، د غږ بحر ته!
غږ، څه عظمت دی!

ketabton.com - The Digital Library

د ټولو شویو او ناشویو کلمو، لاس نه‌وهلی معصومیت!
وایم که یوځل، ټوله هستي واورو؛ ښایي بیا د جنګ او شخړې وبا،
په ذهن او حواسو را واکمنه نه‌شي!

★★★

٦٧

غږ د برکتونو، روانه سمفوني ده.
ټوله هستي، د غږ مادي-ذهني څېره ده.
یوه هڅه، له اوله را په‌کې جاري ده، چې ټول غږ واورم.
ماشومتوب کې به مې، چې ژبړه غوا، په پولو پوله،
دغه بې‌متنه غږ به، د ما د سر دننه، په وززز وززز ؤ.

★★★

٦٨

یو جام غږ څښل،
ابدیت کې لامبي او ډوبېدول دي.
د هېڅ سندرې شعر مې، پوره په یاد نه دی؛ او مه یې رانه پوښتئ؛
ځکه غږ پر شعر مشر دی.
غږ پر شعر او ټول متن کې اول دی.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

٦٩

کلمې د غږ نقل وپتاسې، خستې وبادام، غنم یا منې
او ښایي تابلیت،
(K) او (جام شکران) هم وي!
د غږ سپینه سمفوني، د سوچه، تازه او بې‌دلیله (پوهې، حکمت او ازادۍ)،
ترلاسه کولو له‌پاره،
د هر وګړي، فردي مدرسه ده.
بې‌له منې، بل زیار ته اړتیا نه‌شته.
مینه د وجود خاوره، د غږ په اباده، بدلوي.
میښان د زمانې زړوران دي!

★★★

٧٠

ولې غږ (صوت)، هرڅه ګنم؟
ځکه چې هغه د کلام، کامل حالت دی.
که غږ نه وي؛ کلمې له شعرونو او نثرونو
تولېږي.
غږ د کلمې، علت دی.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

٧١

غږ د کلمې اوبه دي.
غږ د کلمې فکر دی.
غږ د کلمې خدايي جوهر دی.
ځکه نو؛ زما فکر د خالص غږ،
په اوبو ژوندی دی.

★★★

٧٢

غږ، د پوهې سا ده.
ځنې نېږدې خواخوږي مې، تل دا را څخه پوښتي:
«دا غږ څه دی، چې دومره ور پورې نښتی يې؟»
زما اوسنی نظر: غږ، د ټول عالم، بې شکله ابدي وجود دی.
غږ چې نه وي، د ټول علم، فن او هنر مانې،
دوړه کېږي.
غږ، د خدای د نوم کښتی ده.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

٧٣

دا يې تازه څاڅکي:

«زړه يې له دغه غږه، د ژوند سا اخيسته!

زړه يې يو کتاب پوهه او خبرتيا تر لاسه کړه.

کتاب په هېڅ ژبه، الفبا او متن نه ښکاره کېده.

کتاب سپين او بې‌متنه ؤ؛ خو کتاب د هماغه بې‌مفهومه غږ،

له نندارې جوړ ؤ!

دا کتاب په ليدلو حس کېده...»

(هر يو خپل سقراط دی، ۲۲۱م مخ)

★★★

٧٤

«غږونه ټول دې خدای دي.

بې له خدايه، غږ د چا کېدلای شي!؟

بې‌خدايه غږ نه‌شته!

هر ژوندی، د خپلې پوهې او وس په اندازه، د خدای غږ او نوم، له خولې راباسي.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

٧٥

«موږ د غږ او نغمې، د لېرې زمکو مسافران یاستو!
شعر، نقاشی، موسیقی...
د کلالی هنر...ټول، د تبعید د زمان،
اوښکې دي!»
(جادوگر هزار دست، ۵۵مخ)

★★★

٧٦

غږ د روح کښتی
د غم‌ودرد له ټولو هغو لرو سره، چې ذهن او روان یې، را چاپېر کړی دی،
غږ د زړه ژغورونکی دی؛
په ټېره چې د مینې له عطرو راټوکېدلي وي!
نو: غږ د روح کښتی ده.

★★★

٧٧

هغوی چې د غږورڼا په رسی، سره وصل شوي،
د ابدیت د اقلیم، گربتان دي.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

٧٨

کلمه، د غږ ذهني رسم دی.
کتابت، د ذهني اندونو-باورونو، انځورګري ده.
غږ، اصل دی.
غږ، د تخلیق سرچینه ده.
د تخلیق دغه بهاند سیند، د ژوند زړې زړې ته، ژوند او پاېښت ورکوي.
له نړۍ غږ واخلئ، سا یې خېژي.
غږ، د هستۍ ژوندی او ابدي علت دی.
د پوهې، هنر او ادب ټول شاهکارونه، د غږ تر ټولو ښایسته، تراشلي پیکرونه دي.

★★★

٧٩

سپین غږ، د ټول تخلیق توپان دی.
کلمې که په څټ وخوځو، په غږ ور ختمېږي.
کلمې او توري، شکلي او تصویري غږونه دي.
چا چې بې‌شکله غږ سره، خپل زړه وتاړه،
د شهکار میوه راوړي.

★★★

ketabton.com - The Digital Library

٨٠

ساز څو آلې لري: لس، سل، زر...
خدای تعالی، بې شمېره سازیان، ترانه‌بول، غزل‌سرایان، لنډی‌بول،
دغې وچې او بې‌غږه نړۍ ته را استولي،
چې ژوند، د غږ باغستان شي!
هر انسان، او هر بل ژوندی موجود، ځانله غږ لري.
یعني هر یو جلا رباب، جلا ستار، جلا هارمونیه، جلا شپیلۍ او بله ساز آله دی.
زمور سرنوشت د خدای د ستر نامه، شات دباندې رااېستل
او مخلوقاتو ته وړیا ورکول دي!

★★★

همدلته به دمه شو؛
کنه غږ دغه دی، چې دغه شېبه- مور یوه یوه ته- سا راکوي.
برکت دې وي.

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English